

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17.února 2021 v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandera Sotoláře a JUDr. Felicie Hruškové v trestní věci obžalovaného H[redacted] A[redacted] N[redacted] narozeného [redacted] odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14.9.2020, sp. zn. 4T 70/2019 a rozhodl, t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm.f) , odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku dle § 229 odst.2 tr.ř. a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že :

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozená N[redacted] Z[redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] odkazuje s nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

1.Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto tak, že podle § 226 písm. b) tr. řádu byl obžalovaný H[redacted] A[redacted] N[redacted] zproštěn obžaloby státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 18.06.2019, čímž se měl dopustit podle obžaloby státní zástupkyně skutku označeného jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 5.3.2019 v době od 22:30 do 23:30 hodin v [redacted] v hotelu [redacted] v hotelovém pokoji ve třetím poschodí, číslo [redacted] na dvojposteli, po předchozí slovní rozeprá s N[redacted] Z[redacted] nar. [redacted], této

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

proti její vůli sáhnul na nastřížený rozparek jejich kalhot v oblasti rozkroku, který násilím více roztrhl, poté jí sáhl na přirození, poškozená zareagovala tak, že mu dala ruku pryč a řekla mu, že nechce, on to však nechtěl pochopit a stále to zkoušel, proto mu poškozená důrazně sdělila, aby přestal, na což jí obviněný sdělil, že ho to nezajímá, zkroutil jí ruku za záda, a druhou rukou jí přitlačil hlavu obličejem do matrace, čímž poškozenou položil na břicho, nač poškozená zareagovala tak, že překřížila své nohy, kdy byla v takovém schouleném vajíčku, poté jí podezřelý stáhnul a rozeplnul podprsenku, strčil jí svou ruku mezi nohy, aby povolilo její překřížení, což se mu následně podařilo, dále jí zezadu zasedl na stehna, čímž jí znehybnil, stáhnul jí kalhoty i s kalhotkami, a poté, co byla takto vysvlečená, vsunul své prsty volné ruky do pochvy poškozené, kdy poškozená na něj opětovně křičela, že nechce, kdy on na její nesouhlas nereagoval, vsunul jí zezadu do pochvy svůj penis a vykonal vaginální soulož, která mohla trvat cca 10 minut, během čehož jí měl nejméně v jednom případě kousnout a poškrábat v oblasti zad, přičemž poškozená po čas pohlavního styku na obviněného křičela, že nechce a začala plakat, kdy během soulože poškozená ucítila, že sevření rukou obviněného slábne, proto se jí podařilo ze sevření vysmeknout, proti obviněnému se otočila čelem a začala ho pěstmi mlátit do ramena a zad, načež obviněný zareagoval chycením jedné ruky poškozené, tuto jí znovu zkroutil za záda, čímž jí opětovně přinutil lehnout si do polohy jako výše, avšak obviněný poškozenou volnou rukou chytil za boky a nadzvedl jí, tak že byla v tu chvíli na kolenou a znovu chtěl proniknout svým penisem do vagíny, což se mu ale v důsledku špatné erekce nepodařilo, a tak poškozené zkroutenou ruku pustil, uchopil jí za rameno, otočil čelem k sobě a následně jí uchopil z přední části za krk, přitáhl jí k sobě a se slovy "dej ho do huby" tuto přinutil k felaci jeho penisu, ale poškozená po vložení penisu do úst obviněného kousla, načež obviněný reagoval úderem otevřené dlaně pravé ruky do obličejové části hlavy poškozené, pak si šel k oknu v hotelového pokoje zakouřit a toho poškozená využila a z pokoje utekla, kdy během uvedeného jednání vzniklo poškozené poranění v podobě několika nehlubokých škrábanců v oblasti pravého trapézu, neboť bylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená N. Z. nar. dkázána se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto podala státní zástupkyně v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obžalovaného, a to proti zprošťujícímu výroku. Odvolání odůvodnila tím, že skutek považuje za prokázaný, neboť průběh hlavního líčení doplněného podle intencí usnesení Městského soudu nezměnil důkazní situaci oproti přípravnému řízení. Tento závěr opírá zejména o výpověď poškozené, kterou považuje za věrohodnou, protože poškozená po celou dobu vypovídala konzistentně v zásadních informacích ohledně průběhu znásilnění. Obžalovaný změnil výpověď asi třikrát, podrobnosti, rozhodně pro posouzení skutku, si v průběhu vyšetřování nepamatoval. Podrobně vypovídal až u hlavního líčení, kde uváděl skutečnosti, na které si v přípravném řízení nepamatoval. Považuje tuto výpověď za účelovou, zejména pokud jde o tvrzení, že poškozená je uživatelkou drog a z její strany šlo o dobrovolnou soulož. Svědky K. Z. O. D. a H. považuje za věrohodné. Svědkyně P. a Ch. S. vypovídaly tendenčně proti poškozené, kdy jejich informace byly částečně z doslechu, částečně nelogické a nepotvrzené ostatními svědky. Poukazuje na odbornou literaturu, ze které vyplývá, že je mylná obecná představa o pachateli trestného činu znásilnění, že musí jít o osobu s deviací apod. Poškozená k obžalovanému určitý vztah ještě měla, proto posléze byla oprávněně zaskočena, když jí obžalovaný násilím donutil k souloži. Každý se chová ve stresových situacích jinak. Tudíž poškozená si nemusí zachovat v kritický moment tak, jaká je obecná představa o tom, že se zachová oběť znásilnění. Státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost toho oddělitelného výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, i

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Podle § 254 odst. 3 tr.ř. jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání a takto odvolací soud zjistil, že výrok dle § 229 odst. 2 tr.ř. je nesprávný ve smyslu § 258 odst. 1 písm.f) tr.ř.

4. Pokud jde o skutková zjištění obvodního soudu, jsou naprosto správná a úplná. Plně odpovídají výsledkům provedeného dokazování. V přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla procesní ustanovení porušena tak, aby se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu 258 odst. 1 písm.a) tr.ř. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno. Obvodní soud provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Na základě takto provedených a zhodnocených důkazů dospěl obvodní soud ke správnému závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem a není důvod k jeho postoupení jinému orgánu, který by ho mohl posoudit jako přestupek.

5. Obvodní soud pochybil, když poškozenou s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal dle § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť obligatorním výrokem v případě zproštění obžaloby je výrok dle § 229 odst. 3 tr.ř.

6. Z těchto důvodů odvolací soud dle § 258 odst. 1 písm.f), 2 tr.ř. zrušil napadený rozsudek pouze ve výroku dle § 229 odst. 2 tr.ř. a znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

7. Odvolací soud nemohl souhlasit s názorem státní zástupkyně, která považuje zažalovaný skutek za prokázaný, neboť průběh hlavního líčení, doplněného v intencích zrušujícího usnesení odvolacího soudu, nezměnil důkaz situaci oproti přípravnému řízení. Podle odvolacího soudu již důkazní situace v přípravném řízení podstatně zpochybňovala věrohodnost výpovědi poškozené, avšak v takové situaci bylo povinností státní zástupkyně podat obžalobu, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro zastavení trestního stíhání. Podle konstantní judikatury je hodnocení důkazů doménou soudu I. stupně, do které odvolací soud smí zasáhnout pouze v případě, že je toto hodnocení neúplné nebo výrazně vybočující z logiky věci. Takovéto vady v hodnocení důkazů však v této trestní věci nelze obvodnímu soudu důvodně vytknout. Obvodní soud nepochybil, když svá skutková zjištění ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. neopřel o výpověď poškozené, jejíž věrohodnost je vyvrácena výpověďmi svědkyň P. a S. a lokalizací mobilního telefonu poškozené, který se rozhodně nenacházel tam, kde poškozená tvrdila. Skutečnost, že poškozená vypovídala konzistentně, není z hlediska hodnocení její věrohodnosti podstatná, neboť konzistentně lze stejně tak dobře vypovídat pravdu, jako lhát. Podle nálezu Ústavního soudu 43/2010 právo na obhajobu je koncipováno tak, že obviněný se může, avšak nemusí hájit; taktika a způsob vedení obhajoby je výlučně v dispozici obviněného; také volba okamžiku, kdy obviněný s obhajobou vystoupí, je toliko jeho věcí. Za této situace nelze dle odvolacího soudu klást obžalovanému jakkoliv k tíži, že změnil obhajobu, že podrobnosti, které neuvedl v přípravném řízení, uvedl až v hlavním líčení. Odvolací soud nesdílí hodnocení výpovědi obžalovaného státní zástupkyní jako účelové. Pravdivost výpovědi obžalovaného, že poškozená byla uživatelkou drog, má jednoznačný podklad ve výpovědích svědkyň S. a P. Pokud obvodní soud dospěl k závěru, že pravdivost výpovědi obžalovaného nebyla provedenými důkazy ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. jednoznačně vyvrácena a proto aplikoval zásadu in dubio pro reo, odvolací soud hodnotí tento postup jako správný. Odvolací soud souhlasí s hodnocením státní zástupkyně ohledně výpovědí svědků K. Z. D. a H. jako věrohodných. Oproti tomu pravdivost výpovědi svědkyně O. byla vyvrácena

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

výpověďmi svědkyň S [redacted] a P [redacted] a lokalizací mobilního telefonu poškozené. Odvolací soud nesouhlasí s názorem státní zástupkyně, že svědkyně P [redacted] a S [redacted] vypovídaly tendenčně proti poškozené, kdy jejich výpovědi byly částečně z doslechu, částečně nelogické a nepotvrzené ostatními svědky, neboť pravdivost jejich výpovědí je jednoznačně potvrzována lokalizací mobilního telefonu poškozené. Odvolací soud souhlasí s teoretickým závěrem státní zástupkyně o pachateli trestného činu znásilnění, byť důkazní hodnota těchto závěrů je v nyní projednávané trestní věci prakticky nulová k spekulacím státní zástupkyně, že poškozená měla ještě k obžalovanému určitý vztah, proto byla posléze oprávněně zaskočena, když jí obžalovaný násilně přinutil k souloži, odvolací soud konstatuje, že na základě provedených důkazů nelze dospět ke skutkovému zjištění ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., zda poškozenou vedl k tomu, aby obžalovaného navštívila v hotelovém pokoji a vlezla mu do postele, její vztah k obžalovanému nebo její vztah k pervitinu, který jí obžalovaný poskytoval. Se státní zástupkyní lze souhlasit v tom, že každý se ve stresových situacích chová jinak a poškozená se tudíž nemusí zachovat v kritický moment tak, jaká je obecná představa o tom, že se zachová oběť znásilnění, avšak důkazní hodnota této úvahy je naprosto nulová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 17.února 2021

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
Předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.